

NORSTELLA

Kommunal- og distriktsdepartementet

Postboks 8112 Dep 0032 Oslo

Att.: Timothy Szlachetko, prosjektleder

NORSTELLAs innspill til ny digitaliseringsstrategi

Regjeringen har tatt initiativ til å etablere en ny nasjonal digitaliseringsstrategi som skal erstatte den tidligere fra 2019. Føringsen for denne nye strategien er at den også denne gang skal legge bedre til rette for næringsrettet digitalisering, og bidra til å løse de store samfunnsutfordringene. Målet er sterkere samordning og utvikling av en helhetlig politikk som går på tvers av offentlig og privat sektor.

Vedlagt følger vårt innspill til ny nasjonal digitaliseringsstrategi.

Ta gjerne kontakt med oss hvis dere har spørsmål til innspillet eller ønsker ytterligere dialog.

Våre innspill er oppsummert dette:

- *Foreta en total gjennomgang av lovverket med sikte på å gjøre det tilpasset sammenhengende tjenester. Gjøre deling av data påbudt av offentlig etater gjennom en endring i Digitaliseringsrundskrivet*
- *Gi privat sektor økt tilgang til bruk av felleskomponenter. Dette bør i første rekke være FUFINN, Samtykkeløsningen og Maskinporten*
- *Det bør innføres et nytt perspektiv på digitaliseringen i offentlig sektor ved at formålet også skal være å legge til rette for at privat sektors digitale tjenester blir bedre, bla. ved at det offentlige stiller krav til fagsystemene*
- *Norge bør ta en mer aktiv rolle i det internasjonale samarbeidet både innen EU og i samarbeidet med Norden og Baltikum. Målet må være å utvikle grenseoverskridende digitale tjenester som ivaretar både næringslivets og innbyggernes behov.*

Forventninger til strategien

Det er en klar forventning til strategien at den må føre til handling! Strategier feiler fordi man bommer i gjennomføringen. Strategien bør derfor være så tydelig og konkret som mulig, med tydelige incentiver.

Denne nye strategien skal erstatte «Én digital offentlig sektor» fra 2019. Det har blitt lagt ned mye arbeid i realiseringen av den tidligere strategien, derfor bør sektor- og spesialiseringsstrategier, som er utarbeidet i tiden etter gjeldende strategi ble utarbeidet, bør inkorporeres i ny strategi.

NORSTELLA

Bærebjelkene i gjeldende strategi er tettere og et mer likeverdig samarbeid mellom kommune og stat, samt etablering av sammenhengende tjenester, såkalt livshendelser. Den fremholdt også økosystem-tankegang som grunnlag for utviklingen av digitale tjenester. Økosystemtankegangen kan ses opp mot et ikke oppfylt behov for en sterk styring for å sikre helhetlig tenking.

Privat-offentlig samarbeid ble også så vidt nevnt i gjeldende strategi, til tross for at dette har vært drivende for digitaliseringen siden 2011 i form av OPS-samarbeidet initiert av Næringsdepartementet, og DSOP-samarbeidet fra 2016 initiert av finansnæringen i samarbeid med skatteetaten og Brønnøysundregistrene.

Det nye med den strategien som nå skal utformes, er at den skal se helheten og sammenhengen mellom privat og offentlig samarbeid om digitalisering, og ikke bare digitalisering innenfor offentlig sektor. Vi vil nedenfor gå mer konkret inn på hvordan dette bør skje.

En forventning til den nye strategien er derfor å se på hvordan hindringene for digitalt samarbeid kan forseres, og hvordan eierskap til data og digital etikk kan sikres. Det er behov for å tenke nytt rundt styringsstrukturen, finansieringen og lovverket.

Vi forventer en strategi som i første rekke tar for seg de elementene som hindrer gjennomføringen av den nåværende strategien. For det andre forventer vi en strategi som ser ut over forvaltningens grenser; de store samfunnsutfordringene kan bare løses i samarbeid med privat sektor og frivilligheten. Vi forventer også at strategien ser ut over Norges grenser og at vi ikke lager digitale løsninger som gjør det vanskeligere å samhandle med andre land. Til sist forventer vi en strategi som ser digitalisering av offentlig sektor som et ledd i å forbedre privat sektors egne digitale løsninger. Vi forventer med andre ord en strategi som løfter blikket, ser det store bildet og peker ut en tydelig retning.

Drivkrefter og utviklingstrekk som vil påvirke samfunnet generelt, og som strategien bør ta høyde for:

Vi mener det er viktig at strategien tar høyde for følgende trender:

Bevare og utvikle velferdsstaten. Helsepersonell-kommisjonen har påpekt at vi går mot en mangel på helsepersonell i forhold til behovet, og en økt konkurranse om arbeidskraften. Det kan bare møtes med å hente inn ressurser og kompetanse fra privat sektor og samfunnet ellers, samt bruk av teknologi, særlig kunstig intelligens. Også digitalisering av NAV har betydning i denne sammenheng da en av deres oppgaver er å få flere folk i arbeid.

Redusere klimagassutslipp og få fortgang i overgang til «det grønne skiftet». De fleste av bærekraftmålene som regjeringen har som mål å oppfylle, kan bare realiseres gjennom digitalisering; i de fleste tilfellene innebærer det at løsningene må finnes i kommunal sektor. Flom, ras og andre

NORSTELLA

klimaendringer må forebygges ved hjelp av teknologi. Dette innebærer at data må utveksles mellom ulike kilder.

De største klimagassutslippene er i olje/gass-sektoren og i jordbruket. Begge deler krever privat - offentlig digitalt samarbeid for å løses. Vi viser her til f.eks Landbrukets dataflyt som tar sikte på reduksjon av klimagassutslipp, særlig metan, og ved hjelp av digitale løsninger.

Utviklingen av digitale tjenester får et nytt perspektiv ved at dataene hentes fra datakildene; det betyr større grad av samarbeid med regnskapsbyråer etc, samt at tilgjengeligheten på tjenestene flyttes ut til brukernes egne foretrukne digitale flater. Et enkelt eksempel er at saldo på lånesaldo i Lånekassen er gjort tilgjengelig i bankene.

Cybersikkerhet blir en stadig viktigere brikke i digitaliseringspuslespillet. Et større fokus på sikkerhet og personvern, og sikring av at lovverket ikke setter hindringer i veien for verdifulle løsninger for innbyggere, næringsliv og andre deler av sivilsamfunnet. Innenfor dette området må det tenkes mer nasjonalt og europeisk innenfor sikkerhet og beredskap, som sikre skytjenester.

Utviklingen av kunstig intelligens (KI) må utprøves, men med en større forståelse for hva KI egentlig er. Det må settes fortgang i å delta i prosessene i EU om regulering av KI, samtidig som mulighetene for bruk av KI innen helsesektoren og kommunal sektor er store. Samarbeidet med EU må utvides, deriblant større deltagelse i det nordiske samarbeidet og i EUs program for A Digital Europe. Bemannings- og finansieringsutfordringene kommunal sektor står ovenfor vil i en viss grad kunne løses ved hjelp av robotisering og kunstig intelligens. Det må stilles til rådighet midler til kompetanseheving og utvikling innenfor området til kommunene.

Verden er i endring. Det gjelder også forvaltningens forhold til omverden. En bør derfor bruke nye, innovative teknikker for å se samfunnsoppdraget med nye øyne, som Fremsyn som Digdir har, eller Ny syntese som DFØ har.

De viktigste digitaliseringsutfordringene fremover:

Regjeringen må pålegge etatene å dele data

Regelverket, lovhjemler og fortolkningen av disse fremstår i dag som den fremste innovasjonsbremsen både for offentlig og privat sektor. Vi har i dag ikke et lov- og regelverk som legger til rette for sammenhengende tjenester.

- I dag er mye av regelverket knyttet opp til den tekniske løsningen. Vi ønsker oss et teknologinøytralt regelverk.
- Det er heller ikke til noen felles forståelse blant juristene i de ulike etater/departementer om hvordan regelverket skal forstås. Det fører til i beste fall at det tar tid å skaffe nødvendig lovhjemmel og/eller at en kommer frem til en lovforståelse som er minste felles multiplum,

NORSTELLA

og som igjen ikke utnytter det handlingsrommet som tross alt finnes i eksisterende regelverk.

- Det er også en uklar rollefordeling i form av hvem som har ansvaret, dvs. hvem tar den risiko som er nødvendig for å legge en bestemt lovfortolkning til grunn, jfr debatten om Norsk Helsenett skal ha rollen som lovfortolker for bruk av meldingsformidling på vegne av de enkelte helse-aktørene.

Denne problemstillingen må ses i sammenheng med at strategien fra 2019 pekte på «livshendelser» eller sammenhengende de tjenester som sentralt for realiseringen av strategien. Erfaringene så langt er at jussen og lovfortolkningen er blitt et vesentlig hinder for digitaliseringen. Hvilke konsekvenser det har ser en gjennom følgende eksempel:

I DSOP-samarbeidet har en forsøkt å lage en [hel-digital løsning for oversendelse av kontoinformasjon](#) fra bankene til etatene for hjemmelsbasert kontrollvirksomhet. Formålet er å innhente kvalitativt bedre kontoinformasjon raskere som et virkemiddel mot bl.a. økonomisk kriminalitet.

En slik løsning vil også være av verdi for [Konkursbehandling](#), for Sivilrettsforvaltningen ved etablering av vergemål og kontroll av vergemålsregnskap, og for realisering av livshendelsestjenesten [Digitalt dødsbo](#). Løsningen er teknisk klar, men stanses av fortolkninger om lovhjemmel. Det har nå tatt 2,5 år før [en del av, men ikke alt, er løst](#).

Dette viser at rigid fortolkning av lovverket er til hinder for utvikling av viktige samfunnsutfordringer på mange områder, som bekjempelse av økonomisk kriminalitet, og effektivisering av transaksjoner i en sårbar periode i livet.

I 2022 utarbeidet NORSTELLA en oversikt som viste at deling av data ikke hadde kommet så langt som en hadde håpet. Undersøkelsen viste at under 6% av kommunale innbyggertjenester og under 30% av statlige tjenester gjenbraker data fra interne fagsystemer eller nasjonale registre, se [Kampen om dine data](#).

Deling av data har stått sentralt siden EU satte i gang programmet «once only» i 2003. NORSTELLA har hele tiden vært opptatt av dette spørsmålet og søkt å være en pådriver for økt deling av data gjennom både [Semicolon-prosjektet: Samhandling i offentlig sektor](#), og en rekke Samhandlingsarenaer.

I 2019 sendte NORSTELLA i samarbeid med Dataforeningen og advokat Arve Føyen en omfattende rapport til regjeringen med oversikt over de viktigste områdene hvor en burde ha en annen lovgivning som kunne sikre grunnlag for mer omfattende deling av data, se [Juridiske hindre for digitalisering](#). Rapporten viser at det ofte er større rom for gjenbruk av data enn det man tror innenfor gjeldende regelverk. Men regjeringens strategi er at dette må løses etter hvert som problemene oppstår, og ikke gjennom en full gjennomgang av lovverket.

NORSTELLA

Regjeringen har selv pekt i sin stortingsmelding fra 2021 om [En datadrevet økonomi og innovasjon](#), om at verdien av data skal komme næringslivet, samfunnet og offentlig sektor til gode, og data skal brukes og deles på en måte som sikrer brukervennlige og trygge digitale tjenester og produkter for innbyggerne.

Fordelene og verdien av deling av data er beskrevet en rekke steder: Brukerne slipper å oppgi samme informasjon til flere offentlige etater, og digital utveksling av data gir effektiviseringsgevinster for forvaltningen. Økt bruk av data øker også kvaliteten på tjenestene. Lettere tilgang på data gjør det mulig å utvikle nye tjenester til brukerne.

Digitaliseringsstrategien må vurdere hva de reelle konsekvensene vil bli dersom dagens regelverk og fortolkning skal videreføres.

Sammenhengende tjenester forutsetter samhandlingsevne og datadeling i alle deler av forvaltningen. Et virkemiddel regjeringen kan bruke for å øke samhandlingsevnen er å pålegge datadeling. Dette vil tvinge frem tiltak nedenfra-og-opp, som gir et større handlingsrom, og vil fungere som katalysator for innovativ tjenesteutvikling og samarbeid med privat sektor.

Økt bruk av felleskomponenter i privat sektor

Norge har et unikt fortrinn fremfor andre land i form av en digitalisert infrastruktur. Dette er nasjonale fellesløsninger som grunnmur som brukes i utvikling av digitale tjenester. Uten felleskomponenter som innloggingsløsninger, Altinn, Enhetsregistrene, Matrikkelen, Maskinporten, Norsk Helsenett, etc hadde en ikke utviklet disse løsningene så raskt.

De nasjonale fortrinnene har to svakheter:

- De er underfinansiert; investering i millioner på infrastruktur gir gevinster i form av innovativ utvikling av digitale tjenester.
- De er i all hovedsak forbeholdt bruk i offentlig sektor. Men bruk av Altinn som infrastruktur mellom private aktører i forbindelse med Digital Samhandling ved Eiendomshandel er et unntak. Her har da også Norge oppnådd noe som ingen andre land har klart.

Videre utvikling av det offentlig private samarbeidet bør basere seg på at felleskomponenter også vil kunne bli brukt i privat sektor.

Dette forslaget har da også blitt fremmet av den næringsrettede [Digital 21](#) som kom i 2018. Her heter det bør utvikles en strategi og handlingsplan for tilgang til infrastruktur for norske virksomheter, som et mottrekk mot de store tech-selskapene som i dag benytter seg av tilgang til offentlige data til å lage digitale tjenester i konkurranse med norsk næringsliv.

Den nye digitaliseringsministeren Karianne Tung har uttalt at en nå bør tenke mer på samarbeid, men også på investering på tvers. I den sammenheng står det privat-offentlig samarbeidet sentralt, men

NORSTELLA

også at privat sektor kan benytte «offentlig» infrastruktur som eksemplet med Digital samhandling ved eiendomshandel, viser. Dette har gitt flere titalls milliarder i samfunnsøkonomisk gevinst.

Under pandemien sto bruk av felleskomponenter, nasjonale løsninger og infrastruktur sentralt. Uten dem ville en ikke ha utviklet løsninger som kompensasjonsordningen til næringslivet. Norge sto her i en særstilling.

Bruk av infrastruktur og felleskomponenter har en sentral økonomisk verdi av flere grunner:

- De dekker felles behov, har åpenbare stordriftsfordeler, gir grunnlag for skalèrbarhet av løsninger, dekker sentrale sikkerhetsbehov og gir sikker deling av data
- De bør bygge på en felles arkitektur som gjør at de er kompatible med hverandre og lett kan kobles opp mot europeisk arkitektur.
- De representerer en grunninvestering som gir høy avkastning i form av hurtigere og bedre utvikling av digitale tjenester med større verdi

Ved å gjøre felleskomponentene tilgjengelig også for privat sektor vil dette få konsekvenser på to områder:

Finansiering

- Dekning av faste kostnader til drift og grunnleggende utvikling går direkte til den som er forvalter av felleskomponenten – som i dag er ulike etater.
- Bruk av felleskomponenter for utvikling av nye tjenester betaler en brukskostnad (dette gjelder ikke henting av grunndata fra registre)

Utvikling av felleskomponentene

- Samordning og prioritering om utvikling av felleskomponentene skjer i dag gjennom et strategisk samarbeidsråd, men det er den etat som forvalter felleskomponenten som tar den endelige beslutningen
- De ulike eierdepartementene til felleskomponentene samordner sine beslutninger i forhold til innspill i budsjetteringsprosessen.

Privat sektors bruk av offentlig infrastruktur og felleskomponenter må derfor utredes med hensyn til finansiering og styring.

Man kan begynne I det små» med to - tre komponenter:

- [FUFINN Vergemål](#) er et sentralt fullmaktsregister som brukes i Statens sivilrettsforvaltning i forbindelse med vergemål. Ved å ta dette i bruk også i finanssektoren vil lettere finne frem til og å sikre riktig delegering riktig delegering
- [Maskinporten](#) er en løsning for tilgangsstyring for virksomheter som utveksler data. Løsningen sørger for sikker autentisering og tilgangskontroll for datautveksling mellom

NORSTELLA

virksomheter (maskin-til-maskin). Den bør også kunne brukes i privat-offentlig samarbeid, men også i privat-privat samarbeid

- Bruk av [den offentlige samtykkeløsningen](#) også i privat sektor, vil redusere kompleksiteten med hensyn til i hvilke løsninger opplysningene inngår og hvordan de brukes over tid i virksomheten.

Nytt perspektiv på digitaliseringen i offentlig sektor

Forvaltningen har i dag et for begrenset perspektiv på sin egen digitalisering.

Tradisjonelt har det offentlige ønsket å bygge komplette ende-til-ende løsninger med høyt ambisjonsnivå og med høy kompleksitet. Digitaliseringsstrategien fra 2019 innførte økosystem-tankegangen ved utviklingen av digitale løsninger. Dermed endret en perspektivet fra en monolittisk til en tjenesteorientert tilnærming til digitaliseringen.

Som konsekvens dreies «digitaliseringen» bort fra innhenting, prosessering og levering av en tjeneste i eget system, til innhenting av data fra kildene selv. Levering av resultatet er på brukernes/kundens egne valgte og prefererte sosiale flater.

Men mange henger igjen i et tankemønster om at digitalisering skjer der de store datakildene finnes – i det offentlige og hos bankene. En bør heller være opptatt av hvordan det offentlige kan legge til rette for at systemene der ute kan bli bedre, f.eks. at regnskapssystemenes rolle for å sammenstille/dele data i egne økosystemer og overfor det offentlige.

Sektorens perspektiv er at digitalisering skal løse *sektorens* behov, mens det i realiteten skal løse samfunnets behov. «Livshendelser», eller sammenhengende tjenester, er en samfunnsutfordring som foregår på tvers av offentlige og private virksomheter og ikke kun et problem for forvaltningen. Mange etater vet ikke hva det betyr i praksis - slik IT i praksis 2023 viser.

I stedet bør man lage maskingrensesnitt (API-er) som kan inngå i tjenester som kan være levert av andre. Dermed utnytter en kompetanse og innovasjonen i privat sektor og oppnår gode sluttbrukerløsninger som dekker hele livshendelser. Et eksempel er at bedrifter selv kan ønske å endre data for bedriften i eget fagsystem, slik at den blir oppdatert i offentlige registre i samme prosess slik at informasjonen straks blir offentlig. Bedriften vil slippe å rapportere endringen i en egen prosess.,

Det endrer perspektivet: Digitaliseringen i offentlig sektor bør gå ut på å legge til rette for at privat sektors digitale tjenester blir bedre, også ved at ved at det offentlige stiller krav til fagsystemene.

Dette har Danmark allerede gjort ved en ny bokføringslov som pålegger mer ansvar hos leverandørene av fagsystemer.

Dette vil fjerne mange av de utfordringene en har når det gjelder sentrale beslutninger om datadeling. Ansvar for videre deling, personvern, konkurransesensitiv informasjon, etc, flyttes

NORSTELLA

over til de private aktørene, og en får en eksponentielt større potensiale for utvikling av digitale tjenester som følge av deling mellom aktører, også innenfor privat sektor.

Det er behov for standarder og semantiske modeller for å sikre effektiv og korrekt deling av data i næringslivet, og med og i offentlig sektor. Verktøy, metoder og erfaringer fra arbeidet med Felles datakatalog kan i enda større grad utnyttes for datautveksling i næringslivet. Modeller for utveksling av data med i og med offentlig sektor vil være nyttige også for datautveksling i næringslivet. Det bør derfor vurderes å pålegge bruk av standarder også for næringslivet. Eksempler er EHF faktura og semantiske modeller for økonomiske data.

Digdir bør ta initiativ til å etablere møter/samhandlingsarenaer hvor disse mulighetene og erfaringene med dem, blir presentert og diskutert.

Etablere arenaer for erfaringsdeling og samhandling

Digitalisering handler om å finne nye, innovative måter som kan løse gamle problemer. For å høste av og bygge opp digital kompetanse og inkludering, samt hente erfaring og kompetanse utenfra, kan de ulike forvaltningsnivåene etablere arenaer for kompetanse- og erfaringsdeling og samhandling med SMB'er, fellesorganisasjoner og individer innenfor ulike bransjer eller domener. På denne måten kan man hente innspill, gi tilgang til informasjon og ta opp aktuelle problemstillinger. Dette sikrer åpenhet og inkludering, men utfordrer selvsagt habilitetshensyn.

Satsningen på StartOff bør utvides. Mandatet til Digitaliseringsrådet bør utvides til å omfatte prosjekter fra kommunal sektor.

Økt internasjonalt samarbeid

Det er viktig at vi ikke lager særegne norske løsninger som blir barrierer i samhandling med andre land. De digitale løsninger som utvikles må kunne kommunisere over landegrensene.

Det er også viktig at Norge deltar mer aktivt i det internasjonale samarbeidet.

Det er to samarbeidsarenaer som skiller seg ut:

Samarbeid Norden og Baltikum

Norden har et potensiale på å komme langt i digitaliseringen bla fordi landene er relativt homogene med felles utfordringer. Vi kan lære av hverandre og få større tilgang til kompetanse. Muligheten for medvirkning i utviklingen av internasjonalt og EU rammeverk blir større med fellesnordisk samarbeid.

Ifølge en artikkel fra Tech Monitor ([The Nordics are doubling down on their digital lead](#)), er det nordiske samarbeidet om digitalisering en av de mest vellykkede i verden, og regionen leder an i digital tilpasning og beredskap. Målet med samarbeidet er å akselerere den grønne omstillingen og bidra til at Norden blir verdens mest integrerte og bærekraftige region i 2030. Sammen har de nordiske landene den kritiske forsknings- og innovasjonsmasse som skal til for at Norden kan være blant de ledende i utviklingen av de nye teknologier.

NORSTELLA

FOUNDATION FOR E-BUSINESS
AND TRADE PROCEDURES

Samarbeid med EU

Norge deltar i EUs Digital Europe program i perioden 2021-2027. Dette programmet er på 80 milliarder kroner, hvorav 2 milliarder fra Norge.

Programmet er et investerings- og kapasitetsbyggingsprogram for digital omstilling og bruk av innovative digitale teknologier i samfunnet og næringslivet. Satsingen omfatter så vel infrastruktur, testing og bruk av ny teknologi og andre felles initiativ. Gjennom dette programmet får norske virksomheter mulighet til å samarbeide med sterke kompetansemiljøer i Europa om å bygge felleseuropeiske kapasiteter innen digitale teknologier. Dette vil bidra til å løse store samfunnsutfordringer og vil komme både næringsliv, offentlige virksomheter og samfunnsborgere til gode.

Vi er derfor enige i at Norge gjennom Digdir får en større rolle i samordningen av de ulike EU-regelverkene på digitaliseringen. Dette må også gjelde samarbeidet mellom Norden og de baltiske landene gjennom med de baltiske landene gjennom [Cross-border digital Services \(CBDS\)-programmet](#).

Samarbeidet – både innen EU og Norden – Baltikum – må ivareta også næringslivets interesser for grensekryssende tjenester. Særlig er samarbeid innenfor finanssektoren av stor betydning her.

NORSTELLA

OM NORSTELLA

NORSTELLA er en privat, ikke-kommersiell stiftelse med formål å bidra til bedre, økt og enklere samhandling mellom offentlig og privat sektor på alle relevante områder, se [NORSTELLA bidrar til digitalisering av Norge](#).

- Forenkling av regelverk, prosesser og prosedyrer innen nasjonal og internasjonal næring/handel, både i privat og offentlig sektor.
- Effektiv implementering og lønnsom bruk av standardisert datautveksling mellom organisasjoner/enheter.

NORSTELLA har hatt fokus på å delta internasjonalt i utviklingen av internasjonale standarder for samhandling. Det første var EDI som hadde stor betydning for internasjonal tollbehandling, senere også for banker og dagligvarehandel. Senere kom ebXML hvor NORSTELLA hadde to forskningsprosjekter som tok sikte på å flytte varetransport fra vei til sjø og/eller bane som ledd i det grønne skiftet.

Vi har også deltatt i utviklingen av det standard e-faktura (EHF) som ble obligatorisk fra statens side. NORSTELLA var her bidragsytende til at infrastrukturen for EHF ikke bare ble offentlig, men også privat gjennom finansielle og ikke-finansielle aktører.

I flere år deltok NORSTELLA i forskningsprosjektet [Semicolon » Samhandling i offentlig sektor](#) som tok opp en rekke problemstillinger for elektronisk samhandling som tekniske, organisatoriske og rettslige. Dette arbeidet er fulgt opp i form av en rekke møteplasser som Samhandlingsarenaer og Digitale topledere og har i høst avholdt webinarer og plenumsdebatt om dette temaet.

NORSTELLA har også vært engasjert i aktiviteter som har hatt som mål å fremme informasjonsutveksling mellom parter i handelsprosesser. Eksempler på dette er Nordic Operator Forum (tidligere b2bconnect / samtrafikk.no) og aktiviteter knyttet til EU-prosjektet OpenPEPPOL.

Fra 2020 har NORSTELLA fasilitert og ledet Oxalis network. Oxalis er en Open Source AS4-programvare som benyttes av en majoritet av de mer enn 500 Peppol aksesspunkter globalt. Aksesspunktene benytter programvaren for sikker og effektiv oversendelse av handelsdokumenter (ordre, pakklister og faktura) mellom offentlige og private virksomheter.

Om innspillet

Innspillet er et resultat av en webinarserie i tre deler som ble gjennomført høsten 2023 under paraplyen «**Samhandlingsarena #18 - Er styringsstrukturen i forvaltningen et hinder for tverrsektorielt digitalt samarbeid? Hva er alternativet?**», samt en spørreundersøkelse blant stiftelsens medlemmer og interessenter. Undersøkelsen hadde svarfrist i uke 42, og resultatene av samtlige kommentarer, spørsmål og innspill er samlet og redigert inn i ett felles dokument – nemlig dette.